

عنوان مقاله:

بررسی وضعیت آموزش زبان چینی و فارسی در ایران و چین

محل انتشار:

دوفصلنامه مطالعات آموزش زبان فارسی، دوره 8، شماره 13 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

هونگ یان مو - استاد ادبیات فارسی دانشگاه مطالعات زبان های خارجه پکن، چین

نرگس طبری شاهاندشت - دانشجوی دکتری دانشگاه مطالعات زبان های خارجی پکن، چین

خلاصه مقاله:

ایران و چین به عنوان دو سرزمین باستانی در آسیای کهن، از دیرباز همواره روابط گسترده ای با یکدیگر داشته اند. در عصر کنونی و با توجه به ضرورت های سیاسی و اقتصادی و نقش مهم دو کشور در تحولات منطقه و جهان، افزایش سطح تعاملات و ارتباطات بین این دو همسایه پیشین امری ضروری تلقی می گردد. طرح «یک جاده _ یک کمربند» که در سال ۲۰۱۳ از سوی دولت مردان چین مطرح گردید، به خوبی نشان دهنده عزم و اراده چین برای گسترش روابط سیاسی، اقتصادی و فرهنگی خود با کشورهای بی است که در مسیر این طرح واقع هستند و در این میان نقش ایران به عنوان یکی از کشورهای مهم حوزه جاده ابریشم موضوعی انکار ناشدنی است. از این رو در سال های اخیر تلاش برای فهم و شناخت هر چه بیشتر زبان و فرهنگ دو ملت در نزد دولت ها بیش از پیش ضرورت یافته است. در این مقاله ما برآنیم تا با استفاده از مستندات موجود به بررسی وضعیت آموزش زبان چینی در ایران و وضعیت آموزش زبان فارسی در چین بپردازیم و پیشنهادها و نظراتی را در جهت حل مشکلات موجود و بهبود شرایط فعلی ارائه دهیم.

کلمات کلیدی:

زبان چینی، زبان فارسی، چین شناسی، ایران شناسی، مرکز کنفوسیوس، یک جاده _ یک کمربند

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1919664>

